

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Småkrav](#) > Estonia

## Småkrav

 Estland

Indholdet er leveret af



European Judicial Network  
(in civil and commercial  
matters)

### 1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

De nationale processuelle regler for civile sager er fastlagt i den civile retsplejelov ([tsiviilkohtumenetluse seadustik](#)) (TsMS).

I henhold til artikel 403 i TsMS kan retten efter aftale med parterne afgøre en sag uden mundtlig forhandling.

I henhold til artikel 404 i TsMS kan retten i økonomiske sager træffe afgørelse om en skriftlig procedure, hvis kravets størrelse ikke overstiger 4 500 EUR for hovedkravet og 8 000 EUR, når der tages hensyn til accessoriske krav.

I henhold til artikel 405 i TsMS skal retten efter eget skøn behandle sagen efter den forenkede procedure og udelukkende i overensstemmelse med de almindelige processuelle principper, der er fastsat i TsMS, når der er tale om et søgsmål vedrørende et krav, og fordringens størrelse ikke overstiger 3 500 EUR for hovedkravet og 7 000 EUR under hensyntagen til accessoriske krav.

Søgsmål om betaling af midler fra en veksels og en check og tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med pant i fast ejendom, pant i fast ejendom til søs eller tinglyst pant afgøres på begæring af rekvirenten i en sag, der er baseret på dokumenter, hvis alle de faktiske omstændigheder, der godtgør kravets eksistens, kan bevises ved hjælp af dokumenter, og de nødvendige dokumenter er vedlagt stævningen, eller rekvirenten fremlægger dem inden for den af retten fastsatte frist.

#### 1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

1.2 Efter aftale mellem parterne kan retten træffe afgørelse om en skriftlig procedure uden at tage hensyn til den civile sags art og det involverede beløb.

Retten kan træffe afgørelse om en skriftlig procedure uden parternes samtykke, hvis fordringens størrelse i en økonomisk sag ikke overstiger 4 500 EUR for hovedkravet og 8 000 EUR under hensyntagen til accessoriske krav.

Den forenkede procedure kan finde anvendelse, når en sag drejer sig om en fordring, og hovedkravet ikke overstiger 3 500 EUR og hovedkravet sammen med eventuelle accessoriske krav ikke overstiger 7 000 EUR.

I en procedure, der er baseret på dokumenter vedrørende et søgsmål om betaling af midler fra en veksels og en check og en tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med pant i fast ejendom, pant i fast ejendom til søs eller tinglyst pant, er der ingen fast grænse.

#### 1.2 Anvendelse af proceduren

Anmodningen om indledning af en europæisk småkravsprocedure kan indgives til retten elektronisk eller med posten. Anmodningen kan sendes elektronisk via det informationssystem, der er oprettet til dette formål (Avalik e-toimik, <https://www.e-toimik.ee/>) eller pr. e-mail til den angivne adresse. De estiske domstoles

kontaktoplysninger findes på [domstolenes websted](#). Afsenderen skal underskrive anmodningen. En elektronisk anmodning skal være forsynet med afsenderens elektroniske signatur eller være fremsendt på en tilsvarende sikker måde, så det er muligt at identificere afsenderen. En elektronisk anmodning kan endvidere fremsendes på fax eller i enhver anden skriftlig form, under forudsætning af at det skriftlige originaldokument forelægges for retten uden unødigt ophør. Efter den forenkede procedure kan retten fravige bestemmelserne i loven om betingelserne for indgivelse af kravet.

I henhold til artikel 403 i TsMS fastsætter retten, hvis den med parternes samtykke anordner en skriftlig procedure, straks fristen for indgivelse af erklæringer og dokumenter og datoen for offentliggørelsen af sin afgørelse og meddeler dem til parterne. Parterne kan kun trække deres samtykke til den skriftlige procedure tilbage i tilfælde af en væsentlig ændring i den processuelle situation. Hvis en part ikke har tilkendegivet over for retten, om den accepterer den skriftlige forhandling, antages det, at den ønsker at få sagen behandlet under et retsmøde.

I henhold til artikel 404 i TsMS fastsætter retten, når den anordner en skriftlig procedure vedrørende formueforhold, fristen for indgivelse af erklæringer og dokumenter samt datoen for offentliggørelsen af sin afgørelse og meddeler dem til parterne. Retten kan ændre fristen som følge af ændringer i den processuelle situation. Retten ophæver den skriftlige forhandling, hvis den finder, at en parts personlige fremmøde er nødvendig for at fastslå de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for søgsmålet. En part skal høres på dennes anmodning, uanset om der vælges en skriftlig procedure.

I henhold til § 405, stk. 3, i TsMS kan retten behandle en sag efter den forenkede procedure uden at afsige en særskilt kendelse herom. Retten behandler sagen efter eget skøn efter den forenkede procedure, idet den udelukkende følger de almindelige procesretlige grundsætninger. I den forenkede procedure garanterer retten, at parternes frihedsrettigheder, grundlæggende rettigheder og primære processuelle rettigheder respekteres, og at parterne bliver hørt, hvis de ønsker det. Der skal ikke nødvendigvis afholdes et retsmøde til dette formål. Parterne i sagen skal dog stadig underrettes om deres ret til at blive hørt af retten. Retten har mulighed for, men ikke pligt til, at forenkle procedurerne.

Ved behandling af en sag efter den forenkede procedure kan retten bl.a.:

- vælge kun at føre de formelle skridt til protokols, hvis den finder det nødvendigt, og ophæve retten til at få ført indsigelser til protokols
- fastsætte en anden frist end den, der fremgår af lovbestemmelserne
- anerkende andre personer end dem, der er fastsat ved lov, som kontraktlige repræsentanter for en part i sagen
- fravige lovbestemmelserne vedrørende de formelle krav til fremlæggelse og optagelse af bevis og ligeledes anerkende andre bevismidler, der ikke er omhandlet i lovgivningen, herunder erklæringer fra en sagspart, som ikke er afgivet under ed
- fjerne sig fra lovbestemmelserne vedrørende de formelle krav til forkyndelse af processkrifter samt til de dokumenter, der fremlægges af parterne i sagen, med undtagelse af forkyndelse af et sagsanlæg for sagsøgte
- undlade at afholde skriftlige procedurer forud for en retssag eller retsmøder
- optage bevis af egen drift
- træffe en afgørelse uden deskriptiv del og begrundelse
- erklære den trufne afgørelse umiddelbart eksigibel, herunder i sager, som ikke er omfattet af loven, eller uden den ved lov fastsatte garanti.

Hvis beløbet i den civile sag ikke overstiger tærsklen for den forenkede procedure, finder bestemmelserne om den forenkede procedure, navnlig for så vidt angår appel af en afgørelse truffet efter en forenklet procedure, også anvendelse, når en sag afgøres på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1), for så vidt som den ikke er reguleret ved nævnte forordning. I henhold til denne forordning kan sagen afgøres af den kompetente distriktsdomstol (maakohus).

Den dokumentbaserede procedure finder anvendelse på rekvirentens anmodning, hvis alle de faktiske omstændigheder, der beviser kravets eksistens, kan bevises ved hjælp af dokumenter, og de nødvendige dokumenter er vedlagt stævningen, eller rekvirenten fremlægger dem inden for den af retten fastsatte frist.

Elektronisk forkyndelse af dokumenter for estiske domstole er mulig via det elektroniske informationssystem (<https://www.e-toimik.ee/>), e-mail eller fax. Hvis et dokument sendes til retten pr. telefax, skal originaleksemplaret af det skriftlige dokument fremsendes til retten straks efter fremsendelsen. I forbindelse med appel af en retsafgørelse skal originalen af det indledende processkrift forelægges inden for 10 dage.

Retten kan skønne, at en anmodning eller et andet processkrift, der er fremsendt pr. e-mail af en part i en sag, er antagelig til realitetsbehandling, også selv om dokumentet ikke er forsynet med en elektronisk signatur, forudsat at retten ikke er i tvivl om afsenderens identitet eller fremsendelsesmåden, især hvis den samme part tidligere i samme sag har sendt dokumenter med digital signatur til retten fra samme e-mailadresse, eller hvis retten har accepteret, at anmodninger eller andre dokumenter også kan forelægges i denne form.

Forhåndsgodkendelse ad elektronisk vej er også mulig via det elektroniske informationssystem (<https://www.e-toimik.ee/>), e-mail eller fax. Accept af elektronisk forkyndelse af dokumenter som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), nr. ii), i den europæiske småkravsforordning kan også sendes til retten samtidig med anmodningen om en europæisk småkravsprocedure.

Generelt bør processkrifter forkyndes elektronisk for advokater, notarer, fogeder, kuratorer og nationale eller lokale myndigheder via det dertil indrettede informationssystem. Andre forkyndelsesmetoder er kun tilladt, hvis vægtige grunde taler herfor.

En afgørelse truffet i henhold til den europæiske småkravsforordning kan appelleres til den distriktsdomstol (ringkonnakohus), i hvis retskreds den regionaldomstol, der har truffet afgørelse om anmodningen om en europæisk småkravsprocedure, er beliggende. Anken skal indgives skriftligt og angive:

1. navnet på den ret, der har truffet den anfægtede afgørelse, datoen for afgørelsen og den civile sags nummer
2. en klar beskrivelse af appellants krav med angivelse af, i hvilket omfang han eller hun bestrider førstestansrettens afgørelse, og den type afgørelse, som han eller hun ønsker fra distriktsdomstolen
3. begrundelsen for appellen
4. datoen for den anfægtede afgørelses forkyndelse.

I begrundelsen for appellen skal følgende anføres:

1. den retsregel, som retten i første instans har tilsidesat i sin afgørelse eller med sin afgørelse, eller det forhold, som retten i første instans har fastslået på fejlagtig eller utilstrækkelig vis
2. hvad tilsidesættelsen af retsreglen eller den fejlagtige eller utilstrækkelige fastslåelse skyldes
3. en henvisning til det bevismateriale, som appellanten ønsker at fremsætte som bevis for sine faktuelle argumenter.

Appellen skal vedlægges den dokumentation, der ikke blev forelagt retten i første instans, og som den begærende part ønsker, at retten skal tage i betragtning.

Hvis det anføres, at nye forhold og nyt bevismateriale berettiger appellen, skal det angives i appellen, hvorfor disse nye forhold og dette nye bevismateriale ikke blev forelagt retten i første instans.

Hvis appellanten ønsker, at retten skal afhøre et vidne, indhente en forklaring afgivet under ed fra en af sagens parter eller foretage en sagkyndig vurdering eller undersøgelse, skal det anføres og begrundes i appellen. I så fald skal appellen indeholde vidnernes eller de sagkyndiges navne, adresser og kontaktoplysninger, hvis de er kendt.

Hvis den begærende part ønsker, at sagen behandles på et retsmøde, skal det fremgå af appellen. I modsat fald antages det, at parten er indforstået med, at sagen behandles efter en skriftlig procedure. Derefter forkynder retten anken for modparten og fastsætter en frist for modpartens fremsættelse af sine bemærkninger.

Retten træffer afgørelse om en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse i henhold til forordningen om småkrav ved kendelse. I givet fald træffes der afgørelse om anmodningen under et retsmøde. Hvis anmodningen efterkommes, fortsætter den europæiske småkravsprocedure under de samme forhold, som inden denne afgørelse blev truffet. Der kan iværksættes appel ved en appeldomstol til prøvelse af den kendelse, hvorved retten i første instans gav afslag på en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse. Der kan kun iværksættes appel til prøvelse af den kendelse, hvorved appeldomstolen traf afgørelse om en sådan anmodning, ved den

øverste domstol (Riigikohus), hvis appeldomstolen ikke gav appellanten medhold.

Afgiftens størrelse fastsættes ud fra værdien af den civile sag, som igen fastsættes ud fra kravets størrelse. Ved beregning af værdien af en civil sag lægges hovedkravene sammen med eventuelle accessoriske krav. I forbindelse med en anmodning om en europæisk småkravsprocedure til inddrivelse af morarenter, der ikke er blevet opkrævet, skal et beløb svarende til et års morarenter lægges til beløbet. Afgiften beregnes ud fra det endelige modtagne beløb (værdien af den civile sag) og i overensstemmelse med tabellen i [bilag 1](#) til [lov om afgifter \(riigilõivuseadus\)](#), jf. lovens § 59, stk. 1.

I sager i henhold til forordningen om småkrav er det gebyr, der skal betales for en anmodning om prøvelse af en retsafgørelse, halvdelen af kravets værdi, men kan ikke være lavere end 100 EUR eller over 2 100 EUR.

Der skal betales samme afgift for indgivelse af appel, som der blev betalt for indgivelsen af den oprindelige anmodning om en europæisk småkravsprocedure til retten i første instans, idet der tages hensyn til appellens omfang. Når der iværksættes appel til prøvelse af en dom, der er afsagt i en sag, der er baseret på dokumenter, samt af en mellemafgørelse og en delvis afgørelse med forbehold af modregning, antages det, at sagens værdi svarer til 1/4 af værdien i første instans.

Når der iværksættes kassationsappel ved højesteret, svarer den afgift, der skal betales, til 1 % af værdien af den civile sag under hensyntagen til appellens omfang. Afgiftens størrelse fastsættes i henhold til afgiftslovens artikel 59. Afgiften må ikke være lavere end 100 EUR eller højere end 4 760 EUR.

En appel til en distriktsdomstol eller højesteret medfører betaling af en afgift på 70 EUR.

Afgifter kan indbetales ved overførsel til finansministeriets bankkonti: SEB Pank – EE571010220229377229 (SWIFT: EEUHEE2X); Swedbank – EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE2X); Luminor Bank – EE221700017003510302 (SWIFT: RIKOEE22); LHV Pank – EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHVBE22)

Hvis en retsafgørelse truffet i en europæisk småkravsprocedure ikke fuldbyrdes frivilligt, henhører fuldbyrdelsen under [fogedens](#) kompetence.

De domstole, der behandler krav i henhold til den europæiske småkravsprocedure (se punkt 1.2), har kompetence til at anvende de foranstaltninger, der er anført i artikel 23.

### 1.3 Blanketter

Der findes ingen nationale standardformularer for forenklede procedurer.

### 1.4 Retlig bistand

Retshjælp ydes i overensstemmelse med reglerne i [lov om retshjælp \(riigi õigusabi seadus\)](#) og kapitel 18, afsnit 6, i den civile retsplejelov. Statslig retshjælp bevilges på grundlag af individuelle ansøgninger.

En part i en civil sag skal indgive ansøgning om statslig retshjælp til den ret, der behandler sagen, eller som har kompetence til at behandle sagen.

Der kan bevilges statslig retshjælp til en fysisk person, der på tidspunktet for ansøgningens indgivelse som følge af sin økonomiske situation ikke er i stand til at betale for advokatbistand, eller som kun er i stand til at betale en del af udgifterne til advokatbistand eller til at betale udgifterne i rater, eller hvis økonomiske situation forhindrer personen i at opfylde sine basale behov efter betaling af advokatbistand.

Statslig retshjælp ydes til en fysisk person, der på tidspunktet for indgivelsen af sin ansøgning om retshjælp har bopæl i Estland eller en anden EU-medlemsstat, eller som er statsborger i Estland eller en anden EU-medlemsstat. Bopælen afgøres med udgangspunkt i artikel 62 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. (EUT L 351 du 20.12.2012, s. 1) Andre fysiske personer kan kun få bevilget retshjælp, hvis dette er et krav ifølge de internationale forpligtelser, Estland har påtaget sig.

## 1.5 Regler for bevisoptagelse

I modsætning til almindelige retssager kan retten inden for rammerne af en forenklet procedure i henhold til artikel 405 i den civile retsplejelov af egen drift indsamle beviser. Retten kan fravige lovbestemmelserne vedrørende de formelle krav til fremlæggelse og optagelse af bevis og ligeledes anerkende andre bevismidler, der ikke er omhandlet i lovgivningen, herunder erklæringer fra en sagspart, som ikke er afgivet under ed.

I sager, der er baseret på dokumenter, tages kun de af parterne fremlagte dokumenter og beedigede erklæringer i betragtning som bevis. Det er kun muligt at bevise handlinger med henblik på betaling af midler fra en veksel og en check og tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med pant i fast ejendom eller pant i fast ejendom til søs og dokumentets ægthed eller forfalskning. Ingen andre beviser accepteres, og indsigelser tages ikke i betragtning. I forbindelse med en dokumentprocedure er det ikke muligt at fremsætte andre krav eller modkrav. For at bevise et accessorisk krav fra en veksel og en check er det tilstrækkeligt at begrunde kravet.

Reglerne om bevisoptagelse findes i kapitel 25 i den civile retsplejelov. Under en retssag skal hver part bevise de forhold, der ligger til grund for deres påstande og indsigelser, medmindre andet er fastsat ved lov. Parterne kan indgå aftale om en anden fordeling af bevisbyrden end som fastsat ved lov og aftale, hvilke former for bevismidler der kan anvendes til at bevise et bestemt forhold, medmindre andet er fastsat ved lov. Beviserne fremsættes af sagens parter. Retten kan foreslå sagens parter at fremlægge yderligere bevismateriale. Hvis en part i sagen ønsker at fremlægge bevismateriale, men ikke selv kan gøre det, kan den pågældende anmode retten om at optage beviset. En part i sagen, der fremlægger bevismateriale eller anmoder om bevisoptagelse, skal uddybe, hvilke forhold af relevans for sagen den pågældende part ønsker at fremlægge bevis for eller anmoder om bevisoptagelse for. I en anmodning om bevisoptagelse anføres også alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne optage det pågældende bevis. Under de forberedende retsmøder fastsætter retten en frist for parternes fremlæggelse af beviser og anmodning om bevisoptagelse. Hvis retten har afslået en parts anmodning om bevisoptagelse med den begrundelse, at parten på trods af rettens opfordring hertil ikke har indbetalt et forskud på udgifterne til bevisoptagelsen, mister den pågældende part retten til på et senere tidspunkt at anmode om bevisoptagelse, hvis der er risiko for, at anmodningens imødekomme vil forsinke sagsbehandlingen.

Hvis det er nødvendigt at optage bevis uden for den behandlende rets retskreds, kan retten fremsætte en retsanmodning til retten i den retskreds, hvor beviset kan optages, og anmode denne ret om at iværksætte formelle skridt. Denne retsanmodning behandles i overensstemmelse med de betingelser, der gælder for det pågældende formelle skridt. Parterne i sagen underrettes om tid og sted for det formelle skridts gennemførelse, men skal ikke nødvendigvis være til stede, for at det formelle skridt kan gennemføres. Retsprotokoller over formelle skridt og beviser, der optages i forbindelse med imødekomme af retsanmodningen, sendes straks til den ret, der behandler sagen. Hvis der opstår en tvist under bevisoptagelsen ved den ret, der imødekomme en retsanmodning, og hvis det er nødvendigt at løse denne tvist for at kunne fortsætte bevisoptagelsen, men tvisten ikke kan løses af den ret, der imødekomme retsanmodningen, er det den ret, der behandler hovedsagen, som træffer afgørelse. Hvis den ret, der imødekomme en retsanmodning, finder, at bevisoptagelsen bør overdrages til en anden ret, for at der bedre kan træffes afgørelse i sagen, sender denne ret en anmodning herom til den anden ret og underretter parterne i sagen herom.

Bevis, som optages i et andet land efter dette lands lovgivning, kan anvendes i civile sager i Estland, medmindre de formelle skridt, der er taget for at optage det pågældende bevis, er i strid med principperne i estisk retspleje. Det estiske dommerpanel, der har anmodet om bevisoptagelse efter den procedure, som er fastlagt ved Rådets forordning (EU) 2020/1783 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, eller en estisk dommer, der handler på grundlag af en kendelse, kan i overensstemmelse med denne forordning være til stede under og deltage i en udenlandsk rets bevisoptagelse. Parterne i sagen, deres repræsentanter og sagkyndige kan deltage i bevisoptagelsen i det omfang, hvori de kan deltage i bevisoptagelsen i Estland. Det dommerpanel, der behandler sagen, en dommer, der handler på grundlag af en kendelse, eller en sagkyndig, der er udpeget af retten, kan deltage i en estisk rets direkte bevisoptagelse i en anden EU-medlemsstat i overensstemmelse med den nævnte forordnings artikel 19, stk. 3.

Hvis der skal optages bevis andre steder end i en EU-medlemsstat, anmoder retten om, at det bliver gjort via en kompetent myndighed i overensstemmelse med konventionen om bevisoptagelse i udlandet i sager vedrørende civile eller kommercielle spørgsmål. Retten kan også optage bevis i et andet land gennem Estlands ambassadør eller en kompetent konsulær embedsmand i det pågældende land, medmindre dette er forbudt ifølge det

pågældende lands lovgivning.

En part, som har fremlagt et bevis eller anmodet om bevisoptagelse, kan kun give afkald på beviset og trække det tilbage med modpartens samtykke, medmindre andet er fastsat ved lov.

## 1.6 Skriftlig procedure

En sag, der behandles efter den forenklede procedure, kan afgøres ved en skriftlig procedure. Retten garanterer, at parternes frihedsrettigheder, grundlæggende rettigheder og primære processuelle rettigheder respekteres, og at parterne bliver hørt, hvis de ønsker det. Der skal ikke nødvendigvis afholdes et retsmøde til dette formål. Retten kan undlade at afholde skriftlige procedurer forud for en retssag eller retsmøder.

En sag i henhold til den dokumentbaserede procedure kan afgøres ved skriftlig procedure med parternes samtykke.

## 1.7 Dommens indhold

En dom består af en indledning, en domskonklusion, en deskriptiv del og en begrundelse. I henhold til den forenklede procedure kan retten afsige sin dom uden en beskrivende del eller begrundelse. Når retten behandler en sag under anvendelse af den forenklede procedure, kan den med hensyn til rettens begrundelse for afgørelsen begrænse sig til at anføre de retlige grunde og de beviser, der ligger til grund for rettens konklusioner.

I en afgørelse truffet i en sag efter den forenklede procedure kan retten i første instans anføre, at afgørelsen kan appelleres. Retten i første instans tillader først og fremmest appel, hvis den vurderer, at det er nødvendigt at få en appeldomstol til at træffe en afgørelse, så distriktsdomstolen kan efterprøve en lovbestemmelse. Retten i første instans skal ikke i sin afgørelse forklare, hvorfor den tillader appel.

I sager, der er baseret på dokumenter, afvises kravet, hvis sagsøger ikke har underbygget påstanden med godkendte beviser. I så fald kan sagsøger genfremsætte sit krav inden for rammerne af en almindelig procedure. Hvis retten i en sag, der er baseret på dokumenter, tager kravet til følge på trods af sagsøgtes indsigelse, træffer den afgørelse med den betingelse, at sagsøgte efterfølgende har ret til at forsvare sine rettigheder. Med hensyn til appel og tvangsfuldbyrdelse betragtes en afgørelse med forbehold som en endelig afgørelse. En indsigelse, der er afgjort ved en afgørelse med forbehold, og som kan fremsættes inden for rammerne af en procedure på grundlag af dokumenter, kan kun genfremsættes af sagsøgte, hvis den afgørelse, der er omfattet af forbeholdet, annulleres eller ændres.

## 1.8 Refusion af udgifter

Almindelige principper:

- Sagsomkostningerne afholdes af den part, mod hvilken retten træffer en afgørelse.
- Den part, mod hvilken retten træffer en afgørelse, skal godtgøre den anden part alle retsafgifter og nødvendige udenretslige udgifter som følge af retssagen. Udenretslige udgifter, der godtgøres et vidne, herunder kompensation for tab af løn eller anden regelmæssig indkomst, godtgøres en part på samme grundlag og i samme omfang som vidneudgifterne.
- De sagsomkostninger, som en parts juridiske repræsentant har pådraget sig, godtgøres efter samme procedure som parternes sagsomkostninger.
- Retten kan lade hver af parterne helt eller delvis afholde omkostningerne, hvis det ville være åbenbart urimeligt eller fornuftsstridigt at pålægge den tabende part at betale den anden parts omkostninger.
- Hvis sagsøger kun får delvist medhold, deler parterne sagsomkostningerne ligeligt, medmindre retten fordeler sagsomkostningerne i forhold til det omfang, hvori kravet blev imødekommet, eller træffer afgørelse om, at sagsomkostningerne helt eller delvist skal betales af parterne selv.

## 1.9 Klagemulighed

I domskonklusionen i en afgørelse truffet efter den forenklede procedure beskriver retten desuden proceduren og fristen for indgivelse af appel. En afgørelse efter den forenklede procedure kan påklages i henhold til de almindelige regler. En distriktsdomstol kan behandle en appel i en sag, der er behandlet i en forenklet procedure, uafhængigt af tilladelsen fra retten i første instans, og der kan iværksættes appel uafhængigt af

denne tilladelse. Distriktsdomstolen kan ikke afvise appellen alene med den begrundelse, at der er tale om en forenklet procedure.

En afgørelse, der træffes i sagen på grundlag af dokumenter, kan påklages i overensstemmelse med de almindelige regler.

En part og en tredjemand, der har et selvstændigt krav, kan appellere rettens afgørelse. En tredjemand, der ikke har et selvstændigt krav, kan appellere på de betingelser, der er fastsat i artikel 214, stk. 2, i den civile retsplejelov.

Der kan ikke iværksættes appel, hvis begge parter har erklæret over for retten, at de giver afkald på retten til appel.

Appel kan indgives inden for 30 dage efter afgørelsens forkyndelse for appellanten, men ikke senere end fem måneder efter offentliggørelsen af afgørelsen fra retten i første instans.

Såfremt der træffes en supplerende afgørelse i sagen, mens appelfristen løber, begynder en ny appelfrist for den oprindelige afgørelse at løbe fra datoen for den supplerende afgørelsens forkyndelse. Hvis en afgørelse uden deskriptiv del eller begrundelse suppleres med den manglende del, begynder en ny appelfrist at løbe fra datoen for den fuldstændige afgørelsens forkyndelse.

Parterne kan efter fælles overenskomst og ved underretning af retten herom afkorte appelfristen eller forlænge den til højst fem måneder fra datoen for afgørelsens offentliggørelse.

En part i en appelsag kan indgive en kassationsappel til højesteret mod en distriktsdomstols afgørelse, hvis distriktsdomstolen i væsentlig grad har overtrådt en bestemmelse i retsplejeloven eller har anvendt den materielle ret forkert. En tredjemand, som ikke har et selvstændigt krav, kan indgive en kassationsappel på de betingelser, der fremgår af § 214, stk. 2 i den civile retsplejelov.

Der kan ikke indgives en kassationsappel, hvis begge parter har erklæret over for retten, at de giver afkald på retten hertil.

Kassationsappel kan indgives inden for 30 dage efter afgørelsens forkyndelse for den part, der ønsker at indgive kassationsappellen, men ikke senere end fem måneder efter offentliggørelsen af distriktsdomstolens afgørelse.

---

■ Sidste opdatering: 02/01/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.